

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Congresul general al „Agru“-lui la Aiud

Frumoase zile a avut orașelul Aiud de pe valea Mureșului în zilele de 26 și 27 Noemvrie. Intemeiat de către Sași în veacul al XIII-lea și numit Strassburg, acest orașel s'a maghiarizat rând pe rând de așa încât în 1910, la numărătoarea făcută de Unguri, avea 6497 locuitori Unguri, 1940 Români și abia 163 Sași, așa că a devenit cu vremea cel mai grozav cuib de șoviniști maghiari. Aici se țineau adunările congregațiilor comitatului Alba de jos, la cari cu atâta mândrie și vitejie au susținut drepturile Românilor marele Moldovănuș, Bunea, Marcu și dl Maniu.

Acest orașel de mari șoviniști Unguri n'a mai văzut atâția Români adunați împreună, dela 1848, când a fost ars de Români, și dela 1918, când mult pățiții noștri Românași din județul Alba de jos s'au adunat în capitala județului, pentruca să se declare independenți și cetățeni ai României Mari.

De astă dată Români s'au adunat la Aiud nu din cauza politice, ci ca să-și arete dragostea față de biserică aceea care i-a renăscut și i-a făcut liberi, care le-a deschis ochii să vadă că ei nu sunt un popor de a șaptea mână cu suflet de iobag, ci un popor care-și are obârșia dela mama Roma cea bătrână, aducând de acolo, deodată cu sângele, și credința strămoșească.

Și dragostea aceasta și-au și arătat-o din belșug, prin mulțimea care s'a adunat la Aiud, prin dragostea și alipirea față de aceea biserică unită care i-a născut și crescut și care i-a păzit cu sufletul curat până acuma.

Ziua întâie

Sâmbătă în 26 Noemvrie cu trenurile de după amiază au început să sosească cei dintâi oaspeți. Cu trenul dinspre Cluj au sosit Preasfinții Lor episcopi Dr. Iuliu Hossu (al Clujului și Gherlei, Dr. Alexandru Nicolescu al Lugojului și Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului, însoțit de pâr. Dr. Anton Gabor camerar papal Iași, Dr. Al. Borza profesor minoritar Cluj, Dr. Coriolan Tămăian prof. de teologie Cluj, Dr. Gelu Egri primarul Oradei,

Dr. Titus Malai vicarul Năsăudului, pâr. Dr. Nicolaes, superiorul franciscanilor Oradea, Victor Malor fost prefect Târgul Mureș, Dr. Ioan Pantea, deputat Târgul Mureș, Dr. Alexandru Breban, prepozit și deputat Baia Mare, D. Marian administratorul domeniului episcopesc din Oradea, Dr. V. Hetcou avocat Oradea și alții. La gară au fost salutați de către dl Dr. Victor Fodor președintele „Agru“-lui Aiud și directorul sanatoriului Aiud, de dl Dr. Ștefan Oniga directorul prefecturii din Alba Iulia și de dl Dr. Aurel Albini primarul orașului Aiud. Le-a răspuns Exelența Sa Dr. Iuliu Hossu.

Cu trenul de către Blaj a sosit fostul ministru de justiție Dr. Valer Pop, președintele „Agru“-lui, însoțit de prepozitul capitular din Blaj Iacob Popa, canonicul și fostul ministru Dr. Ionel Coltor, Dr. Augustin Popa profesor la teologia din Blaj deputat și secretarul general al „Agru“-lui, Alexandru Lupeanu director, Iuliu Malor director, Ioan Moldovan, profesor, Dr. Vasile Aftenie prof. de teologie și alții mulți. Și pe aceștia i-a primit și salutat președintele organizației Aiud a „Agru“-lui Dr. Victor Fodor, răspunzându-i dl președinte Dr. Valer Pop.

Vecernea mare

Pela orele 6 s'a început în biserică unită vecernea mare slujită de P. S. Dr. Al. Rusu al Maramureșului încunjurat de un mare sobor de preoți și clerici. Biserica a fost tixită de lume multă și aleasă. Predica a rostit-o pâr. canonic Dr. Ionel Coltor, rostind, într'o limbă dulce și aleasă, cu o însuflețire și convingere minunată, despre credință. Cu minunate pilde din Sf. Scriptură a arătat, cât de puternică credință au avut apostolii și ucenicii Domnului, precum și credincioșii de pe acele vremuri. De aceea s'au întâmplat atunci atâtea minuni. Și acuma se întâmplă minuni acolo și cu aceia cari au credință mare și puternică. Neamul nostru românesc trebuie să albe astfel de credință, întrucât dorește să înainteze și să fie mare și puternic.

Congresul studenților uniți

După vecernie a urmat congresul asociației studenților români uniți, prescurtat „Astru“, care a fost înființată la Cluj, din îndemnul dlui profesor universitar Dr. Al. Borza. Această asociație este organizată la București Cluj, Timișoara și Oradea. Dl. prof. Dr. Al. Borza raportează că „Astru“ a fost înscris în organizația studenților catolici din lumea întreagă, numită „Pax Romanta“, care se îngrijește de binele sufletesc al tuturor studenților

catolici din lumea întreagă. Au fost aleși președinți de onoare pâr. prepozit Iacob Popa dela Blaj și dl Dr. Al. Borza prof. univ. Cluj. Pâr. prepozit, mulțumind pentru marea cinste ce i-s'a dat, a spus că I. P. S. Sa Mitropolitul Blajului se gândește serios la înființarea unui cămin studentesc la București. Se alege un președinte al organizației, în persoana dlui Dr. Liviu Telea din Cluj, și se hotărăște ca cel mai apropiat congres al „Astru“-lui să se țină la Blaj unde să se țină și deprinderi sufletești pentru studenți. Congresul se închide, după ce luase cuvântul și dl Dr. Valer Pop președintele „Agru“-lui, la 9 și jumătate seara.

A urmat o consfătuire a Comitetului Central al „Agru“-lui, în care s'a hotărât cum să fie raportul general al secretarului și ce să cuprindă. S'a examinat apoi raportul casierului general și s'a ținut și o mică consfătuire a gazetarilor greco catolici, la care s'a discutat, ce este de făcut în vremurile acestea grele când cetitorii nu mai vreau să plătească abonamentele la gazete, crezând că și asupra acestor datorii se extinde conversiunea. Chiar de aceea, ca să nu moară de foame și altele s'a hotărât să rămânem pe lângă gazetele de acuma, să nu le înmulțim deocamdată, ci să facem tot ce se poate ca cetitorii să-și plătească abonamentele și să nu omoare gazetele de astăzi. Când vor fi bani și când se va simți lipsa, să se înființeze, după cum s'a hotărât și anul trecut, o mare gazetă catolică la București, care să apară zilnic, dar să fie atât de puternică și de mare ca ori care ziar mare din capitală. Până atunci preoții să pregătească oameni la jertfă și mai ales la cinste și omenie față de vechile gazete cari atât de bine și de cu drag au lucrat pentru binele sufletesc și trupesc al cetitorilor, pentru biserică și neam.

Ziua a doua

Duminecă dimineața trenurile, automobilele și camioanele, autobusele și căruțele au vărsat sute și mii de oaspeți, așa că în plața Aiudului era o mare de capete. În fața primăriei s'a făcut două mari ridicături din scânduri, dintre cari pe una s'a slujit sfânta liturghie, iar de pe alta a cântat corul Reuniunii Corale gr. cat. din Cluj de sub conducerea dlui prof. Caranica.

Sfânta liturghie

s'a început cam târziu, în loc de 9 la 10, fiindcă nu se adunase destul de multă lume și satele încă nu începuseră să sosească, și mai era și frig.

Incetul cu incetul lumea se adună, preoții încep a se îmbrăca, sosesc și unele sate, așa că se poate da avizul ca să vină și înalții arhieriei. Sosesc deodată toți cei trei arhieriei și se începe îmbrăcarea lor în văzul întreg poporului. Se începe apoi sfânta liturghie slujită de 3 arhieriei, pontificând Exelența Sa Preasfințitul Iuliu al Clujului și Gherlei, 20 preoți, 2 diaconi și 8 clerici. Lumea a rămas foarte încântată de atâta pompă și evlavie. Am auzit dela mai mulți inși că nici închipui nu și-au putut o liturghie atât de frumoasă, mai ales că pe sf. altar se afla și un microfon, adică un fel de mașinărie care prindea vocea preoților și apoi, printr'un megafon, o întărea și o împrăștia în mari depărtări, așa că au auzit foarte bine și cel mai îndepărtați credincioși, ceea ce i-a și mirat foarte mult. Minunat a cântat apoi corul dela Cluj, așa cum rar se aude. Ungurii cel mai turbați au recunoscut că mai rar o așa slujbă frumoasă și un așa cor măiestru.

După citirea sf. evangheliei a predicat Exelența Sa Preasfințitul Dr. Al. Nicolescu al Lugojului arătând, în mălestrite cuvinte, cu o voce pătrunzătoare și convingătoare, cu cunoscuta vervă și căldură sufletească, ceea ce au lucrat alte popoare pentru biserică, cum ne întrec ele și câți sfinți s'au ridicat dintre ele. Sfânt poate fi oricine dacă împlinește poruncile Domnului și ale bisericii și dacă toată grija cea lumească o lapdă și se alipește de celce atâtea minuni a făcut și nu numai pe alții ci și pe sine s'a înviat. Predica Preasfințitului Sale a plăcut mult poporului adunat care o asculta cu răsuflarea parcă oprită, sorbându-i cu adevărat cuvintele.

Procesiunea euharistică

La sfârșitul sfintei liturghii s'a început procesiunea cu sfânta Cuminecătură în jurul pleței. Înainte mergea muzica militară din Aiud, cântând cântece religioase, urmau apoi teologii, cantorii, preoții, canonicii, episcopii Lugojului și al Maramureșului, diaconii cu luminările și cu cădelnițele, iară sub baldahinul (un fel de cort de mătasă) dus de patru teologi însuș Domnul nostru Isus Hristos, purtat de Preasfințitul Clujului-Gherlei. După Domnul a urmat președintele „Agru“-lui apoi președintele orga-

nizațiilor și pe urmă mii de credincioși. Clopotele tuturor bisericilor sunau, muzica militară cânta, diaconii cădelnițeau, lumea, cu sufletele ridicate în slavă, se ruga și pășea încet în urma Celuice venea în numele Domnului ca să binecuvinteze casele și locuitorii acestui orașel. Ce pagubă că primăria nu s'a îngrijit ca tina și noroiul cel mare din mijlocul drumului să fie curățit, ca să nu-și întine arhieriei și preoții hainele și odăjdile cele scumpe!

Uitasem să pomenesc că, înainte de a pleca procesiunea, s'au cuminecat sute de credincioși din mâinile celor trei arhieriei, cari au ținut să-i cuminece inșiși. Cel dintâi s'a cuminecat președintele „Agru“-lui dl Dr. Valer Pop avocat din Cluj și fost ministru, apoi președintele diferitelor organizații, în frunte cu dl medic Dr. Victor Fodor, directorul sanatorului de tuberculoși din Aiud, mai mulți alți cărturari și în urmă poporul. S'a putut deci convinge oricine că domni noștri nu sunt numai oameni de vorbe ci și de fapt. Foști miniștri, avocați, medici, profesori și ingineri au dovedit prin aceasta că eu nu numai propovăduiesc ci și cred și mărturisesc că unul născut Fiu al Tatălui pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut și, pentru a noastră mântuire, pe sine pe altarele noastre s'a sălășluit ca să ne hrănească sufletește și să ne mântuiască din perire și iad.

Ședința festivă

Această ședință se ține în sala cea mare și frumoasă din fostul palat al județului Alba, azi comandamentul Diviziei Vânătorilor de Munte. La masa prezidială ocupă loc Preasfinția Sa Episcopul Iuliu Hossu ca președinte, având la dreapta pe d. Valer Pop, fost ministru președintele Agrului, apoi Preasfinții Alexandru Nicolescu episcopul Lugojului, Alexandru Rusu episcopul Maramureșului, d. Emanoil Bucuța din București reprezentantul guvernului, generalul Nicolau din partea armatei, Rev. Iacob Popa, prepozit capitular în Blaj, Rev. Dr. Ioan Coltor, canonic, fost ministru, Rev. Alexandru Breban, prepozit capitular Baia Mare, Rev. Titu Malaiu, vicarul Năsăudului, Dr. Alexandru Borza, profesor universitar din Cluj și delegații diferitelor instituțiuni și societăți.

Toate bisericile din Aiud și-au trimis repre-

zentanți la acest congres creștinesc, afară de biserică ortodoxă românească, ceea ce a făcut o foarte rea impresie în publicul din sală. Anul trecut, la congresul din Oradea Mare, însuși Preasf. Roman Ciorogariu, episcop ortodox, a ținut să salute adunarea „Agrului“ ca pe-o societate frățească, iar biserică ortodoxă din Aiud lipsește astăzi, aici, ca o dovadă că nu uniții sunt cei ce măresc prăpastia dintre frații de acelaș sânge.

Sala de ședințe este plină până la cel din urmă loc și congresul se deschide într'o înălțătoare atmosferă.

Cel dintâi cuvânt îl rostește Preasfinția Sa Episcopul Iuliu Hossu al Clujului și Gherlei, cari ridică la culmi nebănuite toate inimile din sală.

Agru — spune Preasf. Sa — luptă pentru întărirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Lumea nu se poate face mai bună și mai fericită, decât prin creștinătate. Prin învățătura lui Hristos, care este însași viața noastră, este singurul razim al lumii întregi. Hristos este pământ și întărirea noastră. La dânsul să alergăm cu toții și nu vom umbla în întuneric, nu vom peri nici în viața aceasta, nici în ceace va să fie!

Cu adevărat cuvinte de apostol, cărora Preasf. Sa știe să le dea atâta putere, atâta suflet, încât uși de toate necazurile lumii și inima și-se umple de haruri cerești.

Preasfinția Sa îndreaptă gândurile celor de față și spre Preafericitul Părinte dela Roma, cum și spre Maiestatea Sa Regele Carol II, cel dintâi locuitor al Domnului pe pământ, iar regele stâlp al țării și al neamului nostru.

Se trimit două telegrame de omagiu, una la Roma, la Preafericitul Părinte și alta la București, Maiestății Sale Regelui Carol II. Publicul le aplaudă cu nesfârșită însuflețire pe amândouă.

Al doilea cuvânt îl rostește d. Valer Pop, fost ministru, președintele Agrului. A fost o cuvântare de-o mare putere și tărie, în care am văzut ce înalte simțiri pot să se nască în sufletul unui om învățat și bărbat politic, luminat și întărit prin mântuitoarele îndemnuri ale evangheliei.

Neamul nostru românesc — spune d. Valer Pop, — dacă a ajuns la ceva pe acest pământ are să-o mulțamească întâi lui Dumnezeu și credinței sale. Numai prin credință vie, de

Foia „UNIRII POPORULUI“

Pruncia și tinereța Mitropolitului Alexandru Șterca Șuluțiu

Un capitol din „Viața și Faptele Mitropolitului Șuluțiu“ pe înțelesul tuturor

(urmare)

De Alex. Lupeanu-Melin

Omul prinse a despătura urzicile, frunză de frunză, și le pârăli pe jaratec, înghițindu-le apoi în siță și cu obidă multă. Altă hrană nu avea și atâtea-i fu măncarea și sațul..!

Spuneau tovarășii lui, că din aceeaș traistă se hrănise și ieri, în ziua de Luni.

— „Atunci de durere și de jale rum-pându-mi-se inima mă întoarsei cu grabă de către el“ — spune însuș preotul Șuluțiu în răvașele sale, dar nu că i-se făcuse rău de atâtea mizerie omenească, ci ca să plângă cu amar și să se întoarcă în curând dela căsoaia de pază, să-și aducă merindea sa proprie și să-și împartă pâinea cu dânsul..!

Apoi chemându-l deoparte, li zise:

— „Fură-te de aici, pe ascuns, și te du acasă, că tu, numai cu urzici trebuie să mori în această săptămână la lucru.“

Iar când fu la socoteli, li mijloci dela

controlorul Spaniei plata pe săptămâna, întreagă cași când ar fi lucrat-o toată. Bietul om avea acasă 4 copii și muere, cari se hrăneau poate și ei tot numai cu urzici pârălite pe jaratec, sau și mai rău.

Așa își înțelegea preotul Șuluțiu chemarea sa de păstor și de părinte. Nu-i de mirare, dacă poporul din Bistra și din toți munții îl iubia cum nu se poate nici serie, nici spune. Și iarăși nu ne vom mira dacă, în curând, mai marii săi bisericești, l-au ridicat la treapta de capelan primar, apoi paroh și protopop al tractului Bistrei.

Ca protopop din 1821—1836, în întreg tractul său n'a fost parohie, dintre celea 12 câte avea sub grija sa (Bistra, Câmpeni, Cârpeniș, Abrud, Roșia, Bucium, Mușca, Lupșa, Muncel, Ofenbaia, Șarțoș și Brădești), cari să nu fi dobândit ceva folos ori beneficiu prin strădania protopopului Șuluțiu. A întemeiat și a deschis școli, îngrijindu-se de învățatori și de elădiri, și s'a războit foarte adeseori cu cei puternici ca preoții și dascălii săi să aibă din ce trăi, și liniște, ca să poată munci și lucra pentru binele poporului. Drepturile bisericilor sale n'a suferit să fie încăleate de nimenea, având curajul, foarte de mirat în acelea timpuri, să se ia la harță chiar și cu celea mai mari domni și oficii, ca Tesaurariatul Transilvaniei și Fiscul regesc, dacă era vorba să

mântuiască cinstea și drepturile parohiilor sale.

Romano-catolicii din Câmpeni de pildă, începuseră să-și zidească o biserică nouă, dar la așezarea fundamentului au fost intrat cu puterea pe locul bisericii românești greco-catolice și n'au vrut să țină seamă de protestele poporului și ale preotului nostru. Aceia, fiind unguri, se știau stăpâni și se simțeau apărați și de Fisc. Deci au urmat să clădească înaintea, scoțind zidurile până la un stâncin deasupra pământului. Bieții Românașii noștri pierduseră orice nădejde de a-i mai putea opri. Până și Vlădica credea, că zădarnică este orice împotrivire, fiindcă Ugurii aveau de partea lor Tesaurariatul și toată puterea lumească din acelea timpuri. Singur protopopul Alexandru Șterca Șuluțiu nu s'a dat bătut, nici înfricat. A soris, a făcut gură, a înaintat petiții până la Guvernare și, în celea din urmă, Ungurii au fost siliți să strice zidurile ridicate pe locul bisericii românești și să le mute în altă parte!

Ne putem închipui câtă vază și câtă prețuire și-a câștigat protopopul Șuluțiu înaintea poporului din munți prin o asemenea izbândă. Și cum au început să-i poarte frica toți dușmanii poporului nostru!

— Cu protopopul românesc din Bistra nu te poți prinde — ziceau ungurii, — că Ala și Fiscușu regesc îl bagă în buzunariu.

fiecare clipă și de fiecare zi, vom putea să ne păstrăm sufletul și țara. Sub steagul lui Hristos și al neamului nostru vom birui toate răutățile și vom respinge pe toți cei ce râvnesc comorile noastre naționale.

Foarte frumos și înălțător a grăit apoi d. *Emanoil Bucuța*, reprezentantul ministerului Cultelor. Amintește în mișcătoare cuvinte, cât de mult a fost pătruns, fiind odată de față la o liturghie de dimineață, în catedrala dela Blaj. Acolo, lângă acel sfânt altar, am simțit ce mare putere este credința în viața unui popor. Biserica unită în trecut ne-a dat pe marii luptători naționali, iar astăzi, prin acest „Agru” ea ne arată căile cari duc la adâncirea vieții sufletești și, printrânsa, la înălțare și tărie. Este o lecție frumoasă, pe care biserica românească a Blajului o dă tuturor!

Generalul Nicolau, comandantul diviziei vânătorilor de Munte, salutând Agrul a dovedit cu prisosință, că este un mare cărturar, un foarte bun creștin și român. Arată ce pustiiri au făcut bolșevicii din Rusia cari s'au lăpădat de Hristos și ce binefaceri s'au revăzut în trecut asupra neamului nostru prin biserică și preoți. Biserica este instituția de bază a neamului nostru și numai prin credință vom putea păstra ceea ce ne-au lăsat părinții moștenire.

Au mai vorbit: *Canonical Kászoni* din Alba Iulia în numele Preasf. Sale Episcopului Majláth; *Păr. Dr. Anton Gabor* dela Iași în numele Preasf. Sale Episcopului Robu din Moldova; *Păr. Neculăieș* în numele preoților franciscani greco-catolici; *Preoții Kovács și Kipfel* în numele bisericilor reformate și luterane; d. *Dr. Oniga* în numele prefecturii jud. Alba. d. *Dr. Aurel Albini* primarul Aiudului în numele orașului; d. *advocat Fântânaru*, din Nădlac în numele Agrului, din dieceza de Lugoj; d-na *Sabina Pop* în numele Reuniunii Femeilor din Aiud; d-na *Marcu* în numele Soc. Principele Mircea d. *Dr. Telea* în numele tinerimii universitare; d. *Dr. Dr. Victor Fodor* în numele „Agru”-lui din Aiud. și alții.

Preasfințitul *Iuliu Hossu* mulțumește tuturor pentru salutările călduroase pe cari le aduce congresului apoi ședința festivă, timpul fiind înaintat, se amână până după masă.

Milos, blând și înțeleptor față de durerile și necazurile poporului său, preotul și protopopul Șulțiu, față de străinii lacomi și fuduli era neînfricat și necruțitor. Măcar nu era cine știe ce om voinic, ci subțirel și cam betegos, dar bun de peană și bun cunoscător al legilor și orânduirilor țării. De orice se apuca, o lua domol și cu socoteală, și nu-și da odihnă până n'o scotea la bun sfârșit.

Un om ca protopopul din Bistra nu putea să rămână ascuns prea multă vreme în munți, ci avea să fie scos mai la vedere, la un și mai larg ogor de plugărie dăhovnicească. În anul 1836 au sosit dela Vlădica din Băj niște scrisori cu peceți mari, cari îl poșteau pe zmeritul protopop al Bistrei, să nu prăgețe a pleca cât mai de grabă la *Șimleul Silvaniei*, la Sălaj, unde îl așteaptă scaunul de Vicar Foraneu, adică un fel de mână dreaptă a Arhiepiscopului în ținuturi departate.

Protopopul Șulțiu n'a dorit și n'a cerut această slujbă de mare și aleasă cinste, dar porunca vlădicească era lege pentru dânsul. Și nu mai avea alta de făcut decât să-și adune mica gospodărie de preot văduv și, luându-și rămas bun dela popor și dela iubii săi munți nade se născuse și copilarise, să plece spre locuri necunoscute, la altă turmă, mult mai mare, dar poate tot așa de obidită și de sfâșiată de lupii răpitori.

Ședința a doua a congresului

a deschis-o tot Exelența Sa Preasfințitul dela Cluj-Gherla, dând cuvântul dlui *Dr. Aristotel Banciu*, medic, conferențiar (un fel de profesor) universitar și președintele „Agru”-lui București. D-Sa a vorbit despre „Intelectualii (cei ce au învățat mult la școli, ca profesorii, medicii, inginerii, advocații) și credința”, arătând că acei intelectuali cari se laudă că nu cred în Dumnezeu nu sunt oameni învățați, ci numai îmbetați de cap cu câteva cunoștințe nu destul de bine rumegate. Adevărații intelectuali sunt și au fost aproape toți credincioși, supunându-se întru toate voinii lui Dumnezeu și rămânând credincioși până la moarte. Aduce, o mulțime mare de pilde minunate mai ales despre medici, cari se închină și s'au închinat totdeauna lui Dumnezeu. Ca să arete apoi că în Apusul luminat oamenii nu numai că nu-și bat joc de religione, ci o iau în serios, aduce o grămadă de pilde despre convertiți (celce trec dela o credință greșită la credința singură adevărată care este cea catolică) englezi, francezi, germani, italieni și așa mai departe. Isprăvește cu cuvintele: „Glorie (mărire) Domnului”. Lumea de față a aplaudat din toată inima lungă și atât de frumoasa conferință a dlui *Dr. Aristotel Banciu* dela București.

Urmează apoi

raportul general

citit de secretarul general al „Agru”-lui, dl profesor de teologie dela Blaj *Dr. Augustin Popa*. D-Sa a arătat pe lung și amănunțit, ceea ce s'a lucrat la „Agru” în cei trei ani de când există această asociație. A spus că activitate a fost bună, dară birourile (cancelariile) „Agru”-lui nu au prea lucrat cum s'ar fi convenit, fiindcă nu au avut cu ce plăti un funcționar cum se cade, care să fi condus cancelaria dela Cluj. În vremea cât a lipsit președintele „Agru”-lui, fiind ministru al justiției la București, asociația a fost condusă de dl profesor universitar *Dr. Alexandru Borza* dela Cluj, care a muncit foarte mult. Tot în cursul anului trecut s'a tipărit regulamentul intern al „Agru”-lui, adică regulile după cari se conduc lucrările acestei Asociații. S'a făcut apoi un insigniu (un fel de pajură) de aramă galbenă, pe care-l cumpără, cu 20 Lei, membri

Ziua plecării sosi, vai, mult prea repede! Era o Duminecă din luna Mai, 1836. Coastele de munte erau învelite în covoare de iarbă tinără, mătăsoasă. Cerul se boltia limpede, senin, peste vărfuri albe de munți, și întreagă firea era veselă și fericită de sosirea primăverii.

Nu mai poporeni din Bistra erau triști și amărâți. Ei știau, că această zi mândră și frumoasă lor le aduce obidă și durere! Scumpul lor păstor, parohul și protopopul Șulțiu avea să-și slujască cea din urmă liturghie în biserica bistrană din mijlocul satului. . . Liturghia de bun rămas!

Cloștele au sunat mai de grabă ca de obicei. Un sunet jalnic și întristător, care se răspândia peste văi și peste dealuri ca un strigăt de desnădejde. Au și alergat toți credincioșii Bistrei de prin toate cotulețele de văi, de prin toate pădurile și vârtoapele, să fie de față la slujba de bun rămas a mult iubitului lor părinte. Au coborât și cei dela Balomireasa, dela Măgura, dela Lipaia, dela Vârșii mici și Vârșii mari, întreg poporul, cu mic și mare. Gădenii și Hudriceștii au venit călări, cu desăgile de merinde legate la obiăno. Era tabără de cai la poarta bisericii și prin vecinătăți.

(urmează).

„Agru”-lui și-l poartă pe piept cu să-i vadă lumea că sunt membri ai acestui așezământ. S'a discutat ce este de făcut ca să avem cu vremea o gazetă mare, care să apară zilnic, la București. S'a organizat „Astru”, adică „Asociația studenților români uniți”, înscriindu-se această Asociație și primită fiind în marea Asociație a studenților catolici din lumea întreagă, numită „Pax Romana”. „Agru” a făcut pașii de lipsă la ministerul Iorga, pentruca și preoții noștri să fie plătiți la fel cu ai ortodocșilor. Iar când ortodocșii, în ura lor nesăbuită față de tot ce este unit, ne-au declarat biserică minoritară și români de a doua mână, tot „Agru” a știut să-i puie pe ortodocși cu botul pe label.

Dupăce arată apoi ce mare durere a încercat „Agru”-l în anul trecut, prin moartea marilor bărbați ai bisericii și ai neamului: *Dr. Jacob Radu* prepozitul dela Oradea, *Dr. Victor Onișor* profesor universitar la Cluj și *Dr. Demetriu Kiss* avocat la Oradea, dă seama despre activitatea singuraticelor despărțăminte sau organizații ale „Agru”-lui din cele cinci episcopii unite, constatând că cea mai harnică organizație se află în episcopia Maramureșului, unde fiecare parohie este înscrisă la „Agru”; iară cea mai harnică organizație este în arhiepiscopie dela București. Il laudă apoi foarte mult pe avocatul *Dr. Fântânaru* dela Nădlac de lângă Arad, care a făcut adevărate minuni în acel sat cu „Agru” și care scoate și un mic ziar de însuflețire pentru poporul din acel mare sat.

Arată că hotărârea comitetului central al „Agru”-lui este:

1. Ca să se facă la Cluj un birou permanent al „Agru”-lui, adică un cleric sau chiar doi-trei dela seminarul nostru din Cluj, să conducă cancelaria „Agru”-lui.

2. Să se scoată „Buletinul Agrului” de aici încolo nu odată la an, ca până acum, ci în fiecare lună o dată, dându-se prin această revistă seamă despre tot ceea ce se lucrează la „Agru”.

3. Să nu se mai plătească taxa de membru cel puțin vreo 2—3 ani, până când va trece marea criză de astăzi, ci să se adune banii de lipsă pe altă cale.

4. Gazetele de până acuma să rămână și pe mai departe așa cum sunt, dar să se lucreze într'acolo ca să poată apărea la București cât mai curând mult doritul ziar zilnic al „Agru”-lui.

Caslerul general al „Agru”-lui

dl. *Emil Birtolon*, șef-contabil la Cluj, arată apoi apoi cât de rău stă „Agru”-l cu banii, fiindcă nimeni nu plătește nimica, în criza aceasta grozavă. Cheltuielile pentru anul viitor se fixează (statornicesc) în 220.000 Lei, cari trebuie încasați cumva neapărat, altfel nu mai poate funcționa „Agru”-l.

În vreme ce comisiile pentru censurarea rapoartelor se adună într'o sală mai mică, unde judecă cum și-au îndeplinit funcționarii „Agru”-lui datorițele, dl *Dr. Telea dela Cluj*, își ține frumoasa conferință despre

Studențimea și biserica,

arătând ce mare bine este pentru studenții noștri dela universități și academii că sunt întovărășiți în „Astru” și că acest „Astru” face parte din marea asociație a tuturor studenților catolici din lumea întreagă, numită „Pax Romana”. Dupăce arată, cât de catolici sunt o seamă de doctori din Apusul luminat, cum se spovedesc și cuminecă, cum operează totdeauna numai dupăce și-au zis rugăciunile, cum se îngrijesc de bolnavii lor ca să fie și ei totdeauna spovediți și cuminecați, așadară împăcați cu Dumnezeu, sfârșește cu cuvintele: „Pax hristi in regno hristi”, ceea ce însemnează

pe românește; Pacea-lui Hristos în împărăția lui Hristos.

Dupăce, la propunerea dlui *Dr. Victor Fodor*, directorul sanatorului din Aiud, se ia la cunoștință cu mulțumită raportul Comitetului Central, iar, la propunerea dlui *Dr. Nicolae Marcu*, directorul băncii „Gorun“-ul dela Aiud, și raportul Casierului și al Comitetului de censored se trece la

Eventuale propuneri

discutându-se din nou asupra viitorului ziar zilnic care va trebui să apară la București rămânând ca Comitetul Central, dimpreună cu cel ales anul trecut la Oradea pentru a discuta asupra acestei chestiuni, să hotărască ce este de făcut în privința aceasta.

Dl. *Dr. Valer Pop*, Președintele „Agru-lui“ și fost ministru de justiție își rostește apoi

cuvântul de închidere

al congresului general din acest an arătând că viitorul congres se va ținea ori la Dej ori la București, dupăcum va hotărî, până în Ianuarie 1933, Comitetul Central și mulțumind tuturor cari au lucrat pentru atât de frumoasa reușită a acestui Congres General. Se ridică apoi la cuvânt Excelența Sa Preasfințitul *Dr. Iuliu Hossu* dela Cluj-Gherla și, dupăce mulțumește și Preasfinția Sa tuturor celor ce au lucrat la „Agru“, spune că nu-l descurajază lipsa de bani ci l-ar descuraja dacă ar fi cazul, lipsa de suflet și de însuflețire, declară în numele Excelenței Sale înalt-preasfințitului nostru Mitropolit dela Blaj congresul închis și invită pe cei de față să ia parte la

Te Daum-ul

din biserica parohială, la care a slujit Excelența Sa Preasfințitul *Dr. Al. Rusu* al Maramureșului, înconjurat de preoți și diaconi, fiind de față și ceilalți doi episcopi.

Concertul.

La orele zece seara Reuniunea Corală Română Unită din Cluj, condusă de dl prof. *I. Caranica*, a dat un minunat concert în sala prefecturii din Aiud cu următorul program:

I.

1. J. Arcadelt: Ave Maria. 2. G. Dima: Irmosul Crăciunului, cu solo: *Dra Hartmann*. 3. G. Dima: Irmosul Intrării în Biserică. 4. F. Mendelssohn: Arie din Oratoriul „Paulus“, olo: *Dna A. Ducu*, dela Opera Română din Cluj. 5. D. Kiriac: Sfânt, cu solo: *Dna A. Ducu* Pauză.

II.

6. G. Muzicescu: Cine se va sui; a) Andante și Allegro; b) Adagio. 7. F. Gevaert: Noël. 8. F. Mendelssohn: Arie din Oratoriul „Paulus“, solo: *Dl A. Iarotzky*, dela Opera Română din Cluj. 9. F. Hubic: Lăudați, cu solo: *Dna A. Ducu*. 10. G. Händel: Aliluia din Oratoriul „Messia“.

Școli de agricultură pe sate

Ministrul școlilor a hotărît să deschidă școli de agricultură pe sate. La fiecare școală vor fi câte 2 învățători, cari vor învăța pe copii să scrie și să socotească și un agronom dat de Ministerul agriculturii. La unele școli vor fi și măestrii, cari vor învăța pe copii felurite meșteșuguri: fierărie și altele. Astfel de școli se vor face numai în comunele mari, unde sunt cel puțin 70 copii de școală. Satele în cari se vor deschide astfel de școli vor fi hotărâte de revizorul școlar, directorul serviciului agricol județean și președintele Camerei de agricultură.

Biserică înpodobită din dăruiri

Nime nu trage la îndoială lipsa de bani, de care se plânge toată lumea. Cu toate acestea sufletele bunilor credincioși mai găsesc izvoare de bani, pentru a preamări pe bunul Dumnezeu prin ridicări de biserici noi, și înpodobirea acestora. Cine a citit „Unirea Poporului“, a putut vedea un lucru îmbucurător, cum credincioșii parcă se întrec în a-și face lăcașuri de închinare. De altfel nu trebuie să uităm, că atunci când omului îi merge mai rău, se gândește mai mult la Dumnezeu.

Credincioșii din Lunca Vișagului au preamărit pe Dumnezeu, ridicându-I un lăcaș vrednic de a sălășui în el. I-a costat bani mulți 300.000 din care 40.000 Lei din colectă 160.000 Lei din lema donat de Episcopia unită din Oradea, iar 100.000 Lei repartizate pe 95 familii.

Biserica era gata, dar dorința Domnului este să I-se înpodobască lăcașul. Aceasta dorință au împlinit-o câțiva credincioși cu dăruirile lor în valoare de 39837 Lei, cu care sa pietat biserica, s'au cumpărat feșnice și un clopot de 115 kg. Las să urmeze numele fiecărui creștin dăruitor, cu suma ce-a dat-o:

Dr. Ioan Popa, dir. Forestiera Poenț, 1000 lei; Intreprinderea Forestieră din Poenț, 5000 lei. Această întreprindere ne-a transportat tot materialul de lipsă la zidirea bisericii gratis; *Abrudan Ioan* 3125 lei; Parohia unită Vișagu 2000 lei; *Pașcalău Iacob* 1500 lei; *Pașcalău Petre* 1500 lei; *Filimon Ilie* 1375 lei; *Hatiș Todor* 1375 lei; *Pașcalău Mitra* 1175 lei; *Mirca Pașc* 1137 lei; *Pașcalău Rusalim* 1125 lei; tot cu 1125 lei și *Pașcalău Vasile*, *Pașcalău Mihai* și *Merca Todor*, *Buș Găvrilă* 1100 lei; *Tereu Todor* 8000 lei; *Abrudan Ioan* 6000 lei; *Maxim Valeria* 500 lei; *Pașcalău Iosif* 500 lei; Copiii de școală 300 lei; *Lung Vasile* 300; *Filip Iosif* 250 lei; Următorii tot cu câte 250: *Pașcalău Filimon*, *Vaida Petre*, *Cizar Iosif*, *Beuțan Ioan*, *Pașcalău Todor*, *Pașcalău Gheorghe*, *Pașcalău Dumitru* și *Achimaș Gheorghe*, ultimul din Valea Drăgarului; *Pașcalău Gheorghe* 200 lei; *Pașcalău Filimon* cioncu 200; *Vaida Rusalim* din Fraușu 100, și următorii din Fraușu: *Vaida Crăciun* 5000 lei; *Beuțan Todor* 500 lei; *Beuțan Chiriță* 350 lei; *Florea Teodor* 300 lei; *Abrudan Irimie* 300 lei; *Filimon Gheorghe* 100 lei; *Vaida Simion* 100 lei; *Abrudan Simina* 100 lei; *Negru Todosia* 100 lei; *Beuțan Rusalim* 50 lei; *Vaida Ivan* 40 lei; *Vaida Simion* 40 lei; *Beuțan Amuța* 20 lei; *Pașcalău Traian* 50 lei; acești și care urmează sunt din Lunca Vișagului. *Pașcalău Ioan* 50 Lei *Pașcalău Pașc* 50 lei; *Pașcalău Ileana* 25 lei; *Pașcalău Marie* 25 lei și *Pașcalău Iosif*, copil de 6 ani, 10 lei.

Hapapici Ioan a dăruit un loc pe care s'a zidit biserica. Multe alte credincioase au dăruit frumoase fețe de masă și ștergare lucrute așa de frumos cum numai țăranele noastre știu lucra.

Acestora, și tuturor celor ce vor mai da sf. Biserici, le va răsplăti bunul Dumnezeu din darurile sale însutit și înmuit. În numele sf. Biserici le mulțumesc și pe această cale.

Părintele Maxim

Binecuvântarea bisericii din Săuca

Duminea la 13 Nov. 1932 s'a făcut binecuvântarea bisericii gr.-cat. nou edificată din parohia Săuca protop. *Diciosănmărtin*.

Iu comuna Săuca românii sunt în număr de abia 105 suflete. — Au fost păstoriți timp de 10 ani de către regretatul preot *Ioan Muntean*, care a adormit în Domnul și a fost înmormântat cu o lună mai înainte, la 13 Octombrie. Prin stăruințele neobosite ale dănsului s'a putut strânge suma de 260.000 lei pentru edificarea unui locaș de închinare lui Dumnezeu. — Răposatul preot nu a avut mângăierea să poată servi în noua biserică, care s'a putut zidi prin vrednicia dănsului. Credincioșii săi îi vor pomeni însă totdeauna, ca pe adevăratul ctitor al bisericii lor.

Actul binecuvântării a fost săvârșit de către Preaonoratul *Simeon Moldovan* protopopul districtual asistat de 4 preoți concelebrați și unul ca diacon. Pe lângă credincioșii din Săuca au luat parte la această frumoasă sărbătoare și alții din parohiile învecinate și câțiva oaspeți din *Diciosănmărtin*.

În cursul sf. liturgii Preaon. D. Protopop a ținut o frumoasă predică ocazională, arătând însemnătatea sărbătorii credincioșilor din Săuca.

Cântările au fost executate de corul mixt al tinerimei române unite din *Diciosănmărtin* care a contribuit mult la înălțarea serbarii. — Acest cor a fost înființat din partea protopopului *Simeon Moldovan* în parohia *Diciosănmărtin*, unde cântă regulat la sf. liturgie. — Tinerii coriști s'au produs și în public în seara zilei de 8 Noembrie 1932 prin o reprezentare teatrală și executând câteva cântări, spre deplina mulțumire a publicului numeros, care a asistat. — Au fost instruiți din partea harnicului învățător dela școala primară de stat *Mihail Moinar*.

După amiază la ora 3 s'a ținut serviciul înseratului, în cursul căruia Preaon *Simeon Moldovan* a ținut o altă predică instructivă vorbind: Despre rugăciune, și explicând poporului credincios că rugăciunea, care este necesară pentru suflete, este mai bine primită din partea lui Dumnezeu dacă se face în comun din partea credincioșilor adunați în biserică.

Românii uniți din Săuca au avut o frumoasă zi de sărbătoare pe care nu vor uita-o nici odată.

Noua biserică zidită în mijlocul comunei la locul cel mai de frunte, pe un teren espropriat prin legea reformei agrare, este un semn de biruință a noastră după veacurile de umilire prin care am trecut. Vechea biserică de tot prea modestă, era în marginea satului într'un loc dosit, așa că bietul Român numai după binefacerea aoului regim a putut ieși la lumină.

Coresp.

Cum se face botezul și îngropăciunea în Rusia

În Rusia, țara bolșevicilor, nu se mai face botezul ca și la toți creștinii. Când se naște un prunc, îl stropesc cu rachiu în loc de apă sfințită. După aceea se face o masă mare unde toți cântă cântece comuniste.

La îngropăciune, mortul e pus într'un sicriu roșu. În loc de prapori și cruce, bolșevicii pun steaguri roșii și cântă marșuri militare. La groapă, un bolșevic vorbește în contra religiei și a obiceiurilor creștinești.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Noutăți politice din țară și străinătate

DI Titulescu în fața Parlamentului — Ruperea tratatelor cu Rusia — Injurul dlui Vaida — Conversiunea și partidele politice — Moratoriu pentru orașeni — Serbarea zilei de 1 Decembrie = America își cere banii împrumutați — Criza de guvern în Germania continuă

Am fost amintit în numărul trecut al gazetei noastre, că dl Titulescu a fost întrebat în Parlament de către dnii Gheorghe Brătianu și Nicolae Iorga, să se declare privitor la negocierile duse cu Sovietele în chestiunea pactului de neagresiune. — În ședința de Mercuri, 23 Noembrie, a Camerei, dl Nicolae Titulescu, ministrul de externe, într'un lung discurs, a răspuns amănunțit la întrebarea dlui Brătianu. — La dorința Poloniei și a Franței, care erau pe cale de a încheia pacte (invoeli) de neagresiune (neatacare) cu Rusia, România a început încă sub guvernul Iorga-Argetoianu negocieri directe cu Rusia, la Riga. Acestea n'au izbutit, din cauza că Sovietele cereau ca România să recunoască cumcă chestiunea Basarabiei încă nu e limpezită.

Acelaș lucru l-au cerut și atunci când guvernul dlui Vaida, prin dl Victor Cădere, ministrul țării noastre la Varșovia, a început din nou tratative, de astădată chiar cu dl Litvinov, ministrul de externe al Rusiei. — Litvinov și dela aceasta cerea ca în pact să se pună și cuvintele de „diferende existente” sau „diferende prezente și viitoare” — sub cari se înțelegea neînțelegerea României cu Sovietele — din cauza Basarabiei, pe care Rusia nu voește să o recunoască de drept alipită la România.

Negocierile continuau încă, pe când dl Titulescu și-a dat demisia și a venit la Sinaia. Aceasta a adus cu sine demisia guvernului Vaida și intrarea în guvernul Maniu a dlui Titulescu, ca ministru de externe. — Acum, a spus dl Titulescu negocierile cu Rusia au fost rupte, iar Polonia și Franța vor iscăli fără România pacturile lor cu Rusia. Franța însă de dragul României a cerut Rusiei să declare că orice neînțelegere va avea cu vre-o altă țară, le vor lămurii nu prin războiu ci pe cale pacinică, în conformitate cu pactul Briand-Kellogg, pe care și România l-a iscălit cu Rusia la Moscova, prin dl Davila, în 9 Februarie 1929. Rusia lasă României încă răgaz de 4 luni ca să iscălească pactul pe care l-a propus ea, dar până ce ea nu ne va recunoaște cinstit și limpede stăpânirea asupra Basarabiei, nu vom semna.

Representanții tuturor partidelor din Cameră și-au spus cuvântul asupra celor declarate de dl Titulescu. Au luat la cunoștință că tratativele cu Rusia au fost rupte, dar i-au cam băgat de vină dlui Titulescu, pentru că prin declarațiile făcute în străinătate a dat în

vileag secrete de stat — în legătură cu negocierile noastre cu Rusia, — fapt care a făcut pe Litvinov să fie mai puțin îngăduitor și să se ajungă la ruperea tratatelor.

De asemenea multă lume a rămas nedelușită de ce a trebuit să demisioneze dl Vaida, când nici D-sa nu a voit să primească formula cu „diferende existente” sau „diferende prezente și viitoare”. — În parte s'a lămurit lucrul prin publicarea în ziarul „Curentul” a textului demisiei dlui Vaida. În memoriul adresat M. Sale Regelui, dl Vaida spunea că nu mai poate primi ca ministru de externe în guvernul D-sale pe Dl Titulescu, după ce acesta, în loc să vină de dreptul la București și să se lămurească și înțeleagă cu șeful guvernului privitor la politica externă a țării, s'a oprit trei zile la Paris, și acolo pe barba proprie, fără să fie încă ministru de externe, și fără să fie înțeles cu guvernul din care urma să facă parte, a făcut declarații și a stabilit politica externă a țării.

Privitor la aceeași chestiune a tratatelor cu Rusia a răspuns dl Titulescu, Joi, în 24 Noembrie, la interpretarea făcută de dl Iorga la Senat. Dsa a spus mai pe scurt aceleași lucruri ca la Cameră, însă fiindcă dl Iorga l-a atăcat și personal, nici dl Titulescu nu l-a cruțat, ceea ce l-a făcut pe dl Iorga să spună năcăjit, că nu se aștepta să-i fie spurcate cinstitele batrânețe.

Lumea se aștepta să audă după aceste răfuieli din parlament, glasul celui care a adus cea mai mare jertfă, a dlui Vaida.

Dl Vaida nu vrea însă să se răfuiească încă cu dl Titulescu. Atâta a spus numai că Dsa prin dl Cădere era gata să ajungă cu Sovietele la o formulă satisfăcătoare pentru amândouă părțile, dar metodele dlui Titulescu în momentul hotărâtor, adică burzuluiala dlui Titulescu, demisia și declarațiile acestuia, — a făcut ca ținta să nu poată fi ajunsă, fiindcă Litvinov a început să creadă că guvernul român nu e sincer și că ceea ce a făcut dl Titulescu ar fi numai un circus, dar că într'adevăr dânsul ar fi înțeles cu Dl Vaida să facă ceea ce a făcut. — Și pentru ca, să nu se creadă aceasta dl Vaida în loc de a-l mai primi pe dl Titulescu în guvern, a demisionat Dsa.

Între național-țărăniști și liberalii dlui Duca, din prilejul discuției la mesaj a fost o mare răfuială, în legătură cu conversiunea. — Național-țărăniștii au a-

tăcat pe liberali pe motivul că sunt contra conversiunii și aduceau ca dovadă faptul că banca „Creditul Rural” care are în fruntea sa pe dl Dinu Brătianu, a atăcat în Casație legea conversiunii și au prilegit deciziunea Casației, despre care am scris în numărul trecut. Liberalii prin dnii Dinu Brătianu și I. G. Duca au răspuns, spunând că ei au votat legea numai în principiu și că au spus că în felul cum a fost alcătuită de dl Argetoianu nu se va putea pune în aplicare. Dl Duca a mai declarat, că liberalii „sunt partizanii conversiunii cât mai largi a tuturor datoriiilor”. La aceasta a răspuns dl Maniu, anunțând că în curând va depune în parlament un proiect de lege prin care datoriile ipotecare (pe intabulare) ale orașenilor se vor bucura și ele de conversiune, și anume în felul acela, că până la 1 Aprilie 1935 se suspendă (oprește) orice execuție și la orașeni, pentru datoriile făcute pe foaie. — Tot dl Maniu a mai spus, că prin sentința Curții de Casație nu se atinge conversiunea de drept — adică a celor cu avere sub 20 iugăre, iar pentru ceilalți rămâne noua lege a conversiunii, votată în vară de guvernul Vaida și e un noroc — a spus dl Maniu — că această lege a fost votată la timp, căci altfel se puteau naște mari încercături.

Toată suflarea românească va sărbători în acest an cu o însuflețire deosebită amintirea zilei de 1 Decembrie 1918, ziua proclamării unirii Ardealului și a Banatului cu patria mamă. Prin demonstrațiile dela 1 Decembrie, poporul românesc vrea să arate, că ceea ce s'a hotărât, la Alba-Iulia în 1918, rămâne bun hotărât oricât s'ar framânta Ungurii cu campania lor de revizuire, și oricine i-ar împintena dela spate. — Stăpânirea românească, care s'a întins peste părțile locuite de Români, desăcute dela Ungaria prin tratatul dela Trianon (de lângă Versailles) va rămâne neștrămutată peste frumoasele plaiuri ale Ardealului. Noi pământ din țara noastră de voie bună nu le vom da, iar de vor încerca cu puterea, să-și aducă aminte de ce-au pățit când s'au războit în 1919. Ori doară li-e dor să vază din nou defilând soldații români pe frumoasa lor Andrassy-ut, și drapelul român fălăind deasupra văduvitului palat regal din Buda?

În politica externă de data aceasta mai nimic nou. — *Senatul și guvernul american* precum și președintele Hoover nu-s bucuroși să dea amânare plății datoriilor țărilor europene, cari sunt scadente acuma la 15 Decembrie. Ei au dat împrumut bani buni și nu înțeleg nici să reducă datoriile și nici să amâne plata lor. Aceasta cu atât mai vârtos, — zic americanii, — fiindcă ei nu s'au ales din război nici cu teritorii nici cu bani primiți sub titlul de reparații, iar datoriile despre cari e vorba, nu-s numai datorii de război, ci și datorii ordinare.

Oe bine ar fi dacă ar fi cineva mai mare și peste americani, petru ai sili să se supună și ei la o conversiune sau la un moratoriu; dar ei nu fac parte nici cel puțin din Liga Națiunilor, pe care fostul lor președinte Wilson, se vede că a croit-o numai pentru alții.

În Germania președintele Hindenburg încă tot n'a isbutit să-și croiască noul guvern. Se joacă cu partidele de-a: uite popa... nu e popa. A încercat cu Hitler, dar i-a pus condiții pe care partidul lui Hitler (național socialistii) nu le-a putut primi. A încercat cu prelatul Ludvig Kaas, șeful partidului centrului catolic, dar tot în zădar. Acum s'a întors iar de unde a plecat, la generalul Schleicher și la Von Papen, fiindcă mareșalul Hindenburg vrea să aibă el puterea de conducere în mână, iar nu să o lase pe mâna partidelor politice. E aceeași poveste care a fost la noi după căderea guvernului Mironescu, când două săptămâni dl Titulescu s'a tot consfătuț cu șefii de partide, pentruca în ziua din urmă să iasă, ca dintr'o cutie fermecată, un cap cu barbă și unul ciupit de vărsat — guvernul personal Iorga-Argetoianu, cu scopul de a risipi partidele politice.

Așa va răsări acum în Germania guvernul: Von Papen-Schleicher. Numai de de n'ar păți ce au pățit ai noștri. Ori poate, pentru pacea lumii, va fi bine să pătească în curând, ceea ce au pățit abia după un an de cârmuire, dnii Iorga-Argetoianu, Von Papenul și Schleicherul Țării Românești.

Dr. Coriolan Suciu

Sfântul părinte despre sărăcie

Z ele trecute au fost în audiență, la sfântul Părinte Papa Pius XI dela Roma, 250 săraci din casa săracilor, pe care o îngrijesc niște călugărițe din Roma.

I-a primit cu multă-mulță dragoste, spunându-le că fericiți bătrânii cari, pe lângă nevoarea bătrâneții, mai poartă și pe aceea a sărăciei, pentruca lor le este larg deschisă poarta fericirii cerești.

Că sunt săraci nu numai că nu e rușine, ci este o vrednicie, că doară și Fiul unul născut al Tatălui a purtat sărăcia sa cu multă răbdare. El s'a născut sărac și cu toate că n'a refuzat darurile săracilor, a trăit totdeauna ca sărac și între săraci. Chiar de aceea a socotit și Sfinția Sa să nu ceară dela statul italian pământ mult ci numai atâta, unde să-și încapă cărțile, darurile primite dela toate neamurile pământului și cancelariile.

Le-a arătat apoi că cu cât sunt bătrânii mai săraci, cu atâta au lipsă de mai multă mângâiere sufletească, pe care nu le-o poate da decât biserica. Cu toată bătrânețea, le dorrește vigoare și tinereță sufletească, pe care o pot păstra până la adânci bătrânețe.

Dupăce le-a mai arătat apoi marea bunătate a călugărițelor cari îi ocrotesc, le-a dat cu cea mai mare dragoste binecuvântarea sa părintească, binecuvântându-l și pe frunte pe cel mai bătrân dintre ei.

Cum a murit și cum a fost îngropată dna lui Stalin

Ea s'a răsculat împotriva bărbatu-so, s'a sinucis și a fost îngropată ca o regină.

Starile din Rusia sunt cât se poate de grozave. Stalin este un tiran pe care nu-l pot suferi bolșevicii și nici chiar soție-sa. Deaceea dna Stalin, care se numea Alilueva, a primit să devină și ea antirevoluționară. Auzind despre aceasta Stalin, a trimis numai decât câțiva polițiști să facă perchiziție în casa sa din Godki, unde îi plăcea să stea dnei Alilueva.

Când polițiștii au sosit în vila lui Stalin

din Godki, Alilueva a protestat împotriva perchiziției (cerere judecătorească în casă sau între lucrurile celui bănuț de o crimă) și-a cerut permisiunea de a telefona bărbatului ei, fiindcă nu i-au dat voie, Alilueva și-a tras două gloanțe din revolverul ce-l purta la sine, în fața polițiștilor, murind pe loc.

Și acuma, ca să se vadă cum predică comuniștii apă și beau vin, să descriem, după ziarele rusești, înmormântarea dnei Alilueva.

Dricul, pe care au dus mortul, era îmbrăcat în postav roșu și era tras de șase cai negri. Înainte mergea o gardă de onoare, pe urmă delegații tuturor fabricilor și uniunilor muncitorești, purtând drapele îndoliate. În fruntea lor mergea însuș Stalin, îmbrăcat în negru și având la braț o bandă roșie, în semn de doliu. Ea a fost îngropată în cimitirul mănăstirii noiei fecioare, cimitir, în care pe vremuri nu se înmormântau decât nobilii de pe vremea țarilor. Ea a fost înmormântată ca o regină, după ce fusese soția „țarului roșu“.

Chibzuiala

Toată lumea iubește pe omul chibzuit, pe omul așezat, la cuvânt ca și la faptă. Mai puțini se gândesc, care este izvorul chibzuinții, și de aceea deși o prețuiesc la alții, mulți nu sunt ei înșiși chibzuiți. Mulți spun cuvântul, fără să se gândească deși e vechiu adevărul că cuvântul e ca vântul: dacă l'ai spus odată, nu-l mai poți ajunge „nici cu armăsarul, nici cu ogarul“. Ai spus o vorbă grea, după care îți pare rău, dar n-o mai poți ascunde de un de a plecat. Ai scăpat un cuvânt nepotrivit, pe care ai vrea să-l dregi, și nu mai poți, ci cu cât vrei să dregi ce-ai stricat, te încurci și mai rău. Vorba rea se duce ca glonțul, și, tot ca el, unde nimerește rănește.

Alții sunt tot așa de pripitiți la faptă ca și la vorbă. Lucrează fără chibzuială și apoi își dau cu pumnii în cap. Se vaietă adeseori mai rău decât aceia, cărora le-au stricat cu fapta lor negândită. Nu cumpănesc lucrurile, nu le privesc pe toate fețele înainte de a le săvârși, și pe urmă iasă cu pagubă.

Foarte multe din neplăcerile pe cari le întâmpinăm în viață, mâniile, urile, certele pe cari le sămănam în jurul nostru pagubele, neizbânzile de cari ne plângem, nase din nechibzuința noastră. — Suntem noi înșine răspunzători de cel puțin un sfert din necazurile vieții, în urma vorbe-

lor sau a faptelor lipsite de chibzuință. Pentruca deși ne place tuturor omul chibzuit, noi nu ne dăm seama cum am putea ajunge și noi la el.

Buna chibzuială, la vorbă ca și la faptă, nu este un dar cu care s'ar naște cineva, ci o însușire, pe care orice om cuminte o poate câștiga, — mai ales dupăce a dat odată ori de două ori cu capul de pereți.

Pentru a ajunge chibzuit, de două lucruri e nevoie: să te gândești bine și destul asupra vorbeii și faptei în fața căreia stai și să te înveți a-ți stăpâni firea. De dragul lucrului repede făcut să nu te apuci de-o treabă, până nu rumegi bine. Pentruca orice lucru are multe fapte, și până nu i-le cunoști pe toate, nu-l poți face cum se cade, temeinic. Frâu la gură și lacăt la inimă, sunt poruncile chibzuiei. Și nici o teamă că vei rămânea în urmă, dacă nu te grăbești. Din grabă fără gând deplin, fără vederea pe toate fețele a unui lucru, nu iasă nimie bun, așa că în zadar te grăbești. Mai mult folos ai din două fapte bine gândite, decât din douăzeci nechibzuite. — Cele dintâi aduc numai câștig, cele din urmă numai pagubă, sau de cele mai multe ori numai ponus.

Dela „Secțiile Astrei“

La ce e bun oțetul de vin

Cei cari sughiță să mănânce o bucată de zahăr pe care au pus câteva picături de oțet.

Setea prea mare la cei cu fierbințele se poate opri dacă se pune în apa de beut puțin oțet.

Cei cari au fierbințele se răcoresc, dacă se freacă cu oțet pe tot trupul.

Frecăturile cu oțet sunt bune în contra asudării în timpul nopții.

Durerea de cap se poate vindeca, legând capul cu o cârpă înmuiată în apă în care s'a turnat puțin oțet.

Cel leșinat se deșteaptă dacă miroase puțin oțet.

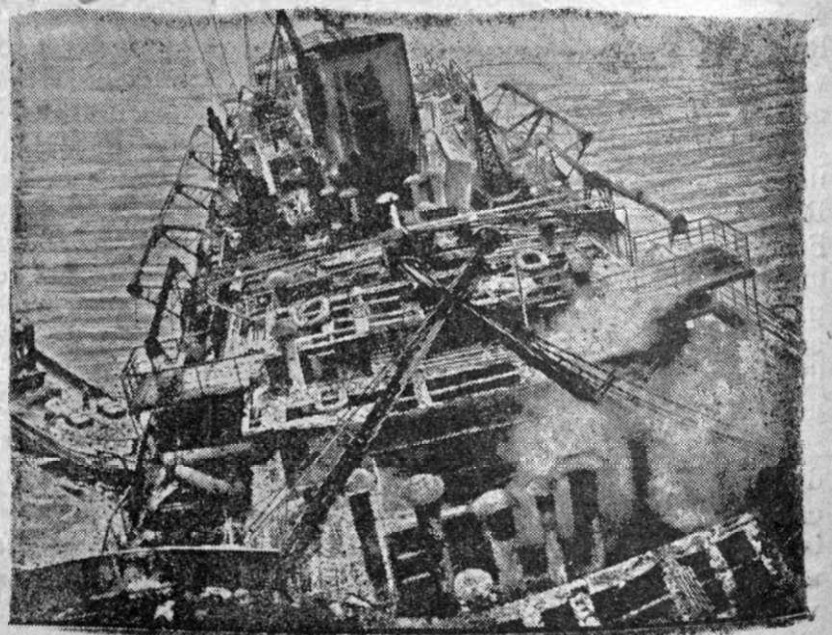
Aburii de oțet curăță aerul din cameră. Aburii de oțet se capătă turnând oțet pe o cărămidă caldă.

Rănilile se pot spala cu oțet de vin. Oțetul e bun și în contra limbricilor și a viermilor din mațe.

Bolnavii cari zac multă vreme în pat pentruca să nu se rănească pe spate, se spală cu oțet.

Rămășițele unui vapor ars

Nenorocire de vapoare sunt la ordinea zilei. Aproape nu este zi să nu se întâmple vreo nenorocire, în urma marilor vânturi, a ciocnirilor ori a unei explozii. Vaporul olandez „P. C. Hooft“ a pățit-o și el cât se poate de rău. El se afla în portul Amsterdam (Olanda) încărcat cu sumedenie de mărfuri pe cari avea de gând să le transporte în India, când s'a întâmplat o explozie și a aprins întreg vaporul, nerămânând din el decât fierările arse cari se văd pe acest chip.

Ziua de 1 Decembrie la Blaj

Reînvie vechea însuflețire națională în inimile românești

Știut este că Blajul a fost totdeauna în fruntea mișcărilor de simțire și de inimă românească. Aici fiecare colțșor, fiecare bucată de glie, amintește de lupte și de mari fapte naționale.

În aceste zile Blajul nostru încă s'a ridicat, între celea dintâi orașe din țară, să-și arate simțirile sale față de băgăciunile unguerești și ale lui Mussolini, cari visează schimbări de granițe și contracte rupte. Serbarea zilei de 1 Decembrie, care amintește marea adunare națională de la Alba Iulia din 1918, a fost prăznuită azi la Blaj cu acelaș elan și însuflețire, ca și alipirea la Țara mamă în acel an binecuvântat de Dumnezeu.

Încă din zorii zilei toate casele și instituțiile din Blaj s'au împodobit cu drapele naționale. La ora 10 s'a slujit în catedrala Mitropoliei o liturghie solemnă, în decursul căreia la ectenia pentru Domnitor, s'a cântat »Imnul regal« iar la sfârșit vechiul cântec național »Pe-al nostru steag e scris unire«. Predica a rostit-o P. Onor. Ștefan Pop, directorul liceului de băeți.

După slujba din catedrală, toate școlile noastre s'au desfășurat, cu steaguri tricolore în manifestație națională pe străzi, cântând »Deșteaptăte Române« și alte cântări patriotice. La ora 12 manifestația s'a încheiat în curtea castelului mitropolitan, unde I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile a adresat școlărilor și profesorilor frumoase îndemnuri românești. Apoi a vorbit d. Gh. D. Mugur scriitor de la Bucuroști, trezind cea mai aprinsă înflăcărare în toate inimile. Cuvântul său se aseamănă cu vorbirea de arbanghel a lui Simion Bărnuțiu de la 1848.

— Noi nu manifestăm de teama nimănui, noi manifestăm ca să știe cei ce doresc hotarele țării noastre, că sufletul românesc e viu și va apăra cu bărbăție ceea ce i-au lăsat moștenire strămoșii! Pământul în care zac oasele strămoșilor și părinților noștri nu-l dăm nimănui decât lui Dumnezeu, care ni l-a hărăzit! De pe treapta acestui sfânt lăcaș vlădicesc, strigăm să audă toată lumea: *atâta cât stă neștrămutată Câmpia Libertății de la Blaj, nu va fi putere pe lume să se atingă de hotarele noastre, frământate în sânge și lacrimi!*

După amiază la ora 5, serbarea zilei s'a continuat în Sala de gimnastică a liceului de băeți cu festivalul aranjat de toate școlile din Blaj. A cântat corul catedralei sub conducerea prof. Celestin Cherebețiu. A vorbit iarăși d. Mugur despre »patrie«, cu aceeași vervă de apostol și cu vorba înaripată. Au spus poezii patriotice elevi și eleve de liceu, au cântat corurile școlărilor și al Academiei Teologice. Deosebit de frumos a fost corul liceului de băeți, condus de d. prof. S. Toduța. Au stărnit aplauze furtunoase dansurile naționale. Iar la urmă, după »Sus inima Români« cântată de corul catedralei, s'au trimis telegrame de omagiu M. S. Regelui Carol II și Dnui Iuliu Maniu, primul său ministru.

Serbarea s'a terminat într-o însuflețire de nedescris.

Târgul de Mostre de la Viena din primăvara 1933. Termenul târgului de mostre de la Viena, din primăvara 1933, care se ține, ca întotdeauna, imediat după târgul de mostre de la Leipzig, s'a fixat pentru timpul de la 12 până la 19 Martie.

Iarnă ușoară? Învățații spun că iarna viitoare va fi ușoară. Acuma ninge la Sinaia și în munții apropiați, din Basarabia și răsăritul Munteniei se vestesc ploii întârziate. În Ungaria a fost, la 25 Noembrie, o grindină destul de mare, cu fulgere și trăsnete cumplite.

Moartă de frig. Abia a sosit iarna și și-a și avut jertfele sale. Astfel ni-se anunță din Oravița că în podul abatorului (unde seucid vitele) din acel oraș s'a aflat o bătrână moartă de frig.

Conferință preoțească. În 11 l. c. s'a ținut conferința preoțească-protopopească a tractului protopopesc de la Mărghita, sub conducerea părintelui arhidiacon Antoniu Bălibanu, în parohia Chioag, fiind de față aproape toți preoții din districtul protopopesc al Mărghitei. Preoții toți s'au mărturisit. S'au mărturisit și mai mulți credincioși, bărbați și femei etc. A predicat părintele arhidiacon Antoniu Bălibanu, îndemnând frumos pe credincioși la mărturisire și cuminecare cât mai deasă după exemplele atât de bune ale credincioșilor noștri intelectuali laici, cum sunt Dr. Demetriu Chiș, avocat Oradea; fostul ministru Dr. Valer Pop de la Cluj; Dr. Fântânar de la Arad; repausații Dr. Gavr. Tripon de la Bistrița; Dr. Coriolan Pop de la Oradea și alții, cari întrec pe mireni plugari de la sate cuminecându-se des. După eșitul din sf. biserică, după dejun, părintele arhidiacon Antoniu Bălibanu a deschis ședința. După lungi și diferite desbateri în felurite chestii bisericesti și decizii, s'a încheiat conferința intrunindu-i la 2¹/₂ d. m. din nou la masa ospitală a părintelui Aurel I. Lazar și a doamnei preotese a sa din Chioag.

O nenorocire de tren la Blaj. Luni după amiază, pe la orele 5—6, s'a urcat într'un tren de marfă, servitorul și dobașul primăriei din Blaj Pușcaș Ioan, de 35 ani, cu o damigeană (vas mare de sticlă groasă, îmbrăcată cu răchită împletită) de peste 20 litri, plină cu vin. Când a sosit în gara Blaj, trenul nu s'a oprit ci și-a continuat drumul spre Cluj. Pușcaș Ioan, poate puțin cam beut, că altfel nu făcea ceea ce a făcut, a sărit din tren, luând în brațe damigeana. A sărit însă atâta de nefericit încât trenul i-a tăiat amândouă picioarele, fără să știe conducătorul trenului nimic de ceea ce se întâmplase. După 10 minute l-a găsit acarul, care, făcând raport, l-a dus la spital, unde a murit după vre-o câteva minute, scurgându-i-se tot sângele. Il deplânge văduva.

† Văd. Elena Nestor n. Hossu. Duminecă în 24 Noembrie a murit la Cluj, în casa ginerului ei Dr. Octavian Prie profesor la Academia Comercială din acel oraș, dna Elena Nestor, văduva fostului director al Școlii civile de fete din Blaj și asesor consistorial Silvestru Nestor, în vârstă de 79 ani, în al 10-lea an al văduviei. Trupul neînsuflețit a fost transportat, cu un autobus, la Blaj, unde i-s'a făcut înmormântarea, din biserică parohială, la cimitirul comun, în cripta familială. A fost o femeie foarte cuminte și înțeleaptă, soră a canonicului din Blaj păr. Iosif Hossu și a protopopului din Milașul Mare Ioan Hossu și, mătușă de frate a Exelenței Sale Preasfințitului Dr. Iuliu Hossu de la Cluj Gherla, care a ținut să lea parte și Preasfinția Sa la înmormântare. — În vecl pomenirea ei!

Cum se cunoaște o vacă bună

Când vrem să cumpărăm o vacă, trebuie să ne uităm bine cum e format capul, spinarea, pieptul, șalele și celelalte părți ale corpului. Numai așa putem ști ce preț are vaca.

Dacă capul vacii este mare și oasele sunt mari. Când oasele nasului sunt lungi și subțiri și picioarele înalte e semn, că vaca a fost hrănită rău când a fost tină și a ajuns târziu la deplină creștere. Când oasele nasului sunt scurte și picioarele încă sunt scurte, arată că a fost bine hrănită când a fost mică și că e bine dezvoltată așa că poate fi intrubuințată și la muncă.

Fruntea trebuie să fie lată și linia care începe din partea de sus a frunții până la vârful nasului, trebuie să fie dreaptă.

Gâtul să nu fie nici prea gros, nici prea subțire la locul de împreunare cu pieptul. Partea de sus a gâtului trebuie să fie dreaptă, așa că linia care pleacă de la ceafă la greabăn să fie cât mai dreaptă.

Greabănul să fie lat și coastele boltite. În acest caz și inima și plămânii sunt bine dezvoltati.

Spinarea să fie dreaptă. Să nu fie nici ridicată în sus, nici deșelată.

Șalele trebuie să fie lungi, iar crupa să fie lungă și lată.

Coadă să nu fie prinsă nici mai sus, nici mai jos ca și crupa.

Pieptul să fie bine dezvoltat. Pentru că pieptul să se desvoalte bine, animalele tinere trebuiesc ținute cât mai mult la pășune.

Pântecel trebuie să fie rotund. Să nu fie lăsat în jos, ori ridicat în sus. Pântece lăsat în jos au vacile cari au fatat de multeori, sau au fost rău hrănite.

Ugerul să fie bine dezvoltat. Cu cât ugerul e mai bine dezvoltat, cu atât vaca e mai bună de lapte. Pielea de pe uger trebuie să fie moale la pipăit, iar sub ea să se vadă numeroase vinișoare. Pe pielea de pe uger sunt fire de păr subțire.

Țățele încă trebuie să fie mari, să se poată apuca bine cu mâna, când se mulg. De obicei țățele dinainte sunt ceva mai lungi ca și celea dinapoi.

Mormânt bogat

Cel mai bogat mormânt din lume este mormântul lui Mohamet, prorocul religiei mohamedane. Acest mormânt e înfrumusețat tot cu pietrii scumpe — diamante și rubine, al căror preț se urcă la un miliard și 140 milioane lei.

Cărți bisericesti

La *Librăria Seminarului* din Blaj se află de vânzare următoarele:

Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților . 1100—
Sfânta și dumnezeiasca Evanghelle, a Domnului și Dumnezeului nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcăi de piele și cruce aurită . Lei 550—

Ce am pierdut?

Intr'o zi un venerabil călugăr franciscan a vorbit despre înădurirea cea mare ce o are în familie o inimă iubitoare de Dumnezeu. O astfel de inimă, care zilnic se jertfește pentru cineva, voioasă poartă în inimă-i pe Domnul, suportând toate greutățile, vorbind și făcând numai fapte bune.

Eu am cunoscut un astfel de suflet, a spus călugărul, și bunul Dumnezeu i-a dăruit destul de multe suferințe.

Pe soțul ei, pe ofițerul superior, l-a crescut o mamă credincioasă, dar viața din cazarmă i-a șters din suflet simțimentele primite în copilărie. Ce-i drept a rămas el cinstit dar îndoiala, împotriva căreia nu s'a luptat de loc, i-a ocupat în inimă locul credinței. În urma acestei îndoieli a rămas rece și nepăsător față de credință. Sărmana soție, care împreună cu copila sa își îndeplineau conștiințioase toate obligațiunile religioase, a suferit și s'a rugat mult pentru reîntoarcerea aceluia pe care atâta l-a iubit pe pământ încât nici pe lumea cealaltă n'a voit să se despartă de el.

Intr'o zi o altă durere s'a adăugat celor multe: Soțul a făcut cunoscut nevastei că el nu mai vrea să creadă absolut în nimic. A spus aceasta ca ceva foarte natural, neobservând că soția lui s'a făcut deodată palidă, strângând cu înfocare la piept pe copilă. Poate ca să se scape de nenorocire sau poate ca să caute scăpare pentru sufletul soțului în nevinovăția copilă. Cum soția și-a ridicat capul, privirea i-s'a oprit asupra statuei sfântului Anton de Padua și deodată i-s'a luminat sufletu-i întristat. Mica mea copilă, — a spus copilă, — roagă-te cu înfocare sfântului Anton, pentruca tatăl tău să regăsească ceea ce a pierdut. — Ce a pierdut tata, mamă? Vei ști mai târziu, scumpă, numai roagă-te și... nu-i spune lui nimic.

Copila și-a ridicat privirea-i nevinovată asupra statuei și buzele i-au rostit următoarele cuvinte: Sfânt bun și mare, fă ca tatău să-și regăsească ceea ce a pierdut.

În această clipă s'a deschis ușa și soțul a intrat pentru a spune, soției că pleacă de acasă.

A auzit cuvintele rostite de copilă și pe drum a început a se gândi. — Oare ce am pierdut? — Se întreabă. — Cu siguranță soția mea a pus ceva așa că acum nu-l mai află... Dar ce fel de lucru e, a se ruga de statuă pentru aceasta? În schimb... las' să facă; e o soție și o mamă bună, bună de tot... În sfârșit îi voi spune să nu se copilărească; dacă așa fi pierdut ceva lucru însemnat, cu siguranță ar fi trebuit să știu și eu.

Fiind pe la începutul lui Iunie, ofițerului i-a venit în gând că aceasta seară frumoasă ar trebui petrecută afară, în liber, nu între cei patru pereți ai camerei. Minunat plan! — A zis în sine, lovinduși fruntea; mă duc înapoi după soție și copilă și ne vom plimba departe... dar... oare ce am pierdut?

Soția a zâmbit fericită, aruncând o privire de mulțumită statuei sfântului Anton, când s'a reîntors soțul spunându-i hotărârea. Dar nu a răspuns și a simțit cum înroșește, când soțul adăugă: Spune, scumpă, am pierdut ceva?

— Ce mă întrebi pe mine?

— Pentrucă am auzit pe copilă... Aci convorbirea s'a întrerupt. Însă răspunsul femeii nu l-a liniștit și el de multe ori s'a mai întrebat: Oare ce am pierdut?

Înspre seara de 12 Iunie, mama, împreună cu copila, erau în odaie, unde copila își

repetă din nou cu mare căldură sufletească drăguța-i rugăciune: Sfânt mare și bun, fă ca tatău să-și regăsească ceea ce a pierdut.

Spune deci înfășșit, ce am pierdut — a strigat ofițerul intrând în odaie. — De-o săptămână mă neliniștește acest gând... În loc să obosești copila, mai bine ai face dacă mi-ai spune ce e aceea: Atunci barem aș ști dacă merită a te obosi pentru ea!

Soția s'a sculat și, privind foarte liniștită în ochii bărbatului, a zis: Dragă, vrei să mă părăsești pe mine pentru totdeauna.

— Asta nu! Și dacă pentru aceea te rogi și pentru aceea mergi la biserică, atunci cu siguranță poți să renunți la ele.

Însă, scumpul meu, dacă nu vei regăsi ceea ce ai pierdut, trebuie să ne despărțim și pentru vecie!...

Vocea i-s'a oprit și ochii i-s'au umplut de lacrimi.

Dar ce e aceea? Ce am pierdut?

Credința... Credința mamei tale... Și eu nu voesc să mă despart de tine, nu vreau... Trebuie să o regăsești din nou!

Și sărmana femeie a început a plânge, în care timp ofițerul, fără a zice un singur cuvânt, a ieșit afară.

Credința, — a zis în sine, — credința mamei, a soției și a copilă mele!

Și soția a auzit toată noaptea, cum soțul umbra neliniștit în camera de alături, repetând în continuu: Credința... Credința mamei mele!

În dimineața următoare fără nici o vorbă a intrat în camera soției și parcă meditănd ceva a întrebat: E sărbătoare astăzi?

Da, dragă; E ziua sfântului Anton de Padua. Ah! A sfântului a cărui statuă e pe etajera!... Deci... Mulțumesc, sfiate Antonie!

Soția sa foarte mirată privea spre dâsul Da, da — a strigat ofițerul cu brațele-i deschise — o am, am regăsit ce am pierdut!

Și câteva minute în urmă, portarul mănăstirii franciscane, a chemat pe un duhovnic ca să mărturisască pe ofițerul superior, care și-a regăsit credința.

Iată dar, iubiti cetitori și cetitoare ale acestor umilate rânduri, iată ce poate face o soție credincioasă și o mamă cu adevărat bună. Reaude prin rugăciunile ei iară credința în suflete și încălzeste iară inimile înghețate de gerul nepăsării. Rugăciunile mameilor, soțiilor și ale ficelor creștine pot face minuni. Rugăți-Vă deci cu căldură și cu încredere d-săvârșită dulcelui Isus, a cărui nume să fie lăudat în veci.

Șerban Filon Găneșteanu

Înștiințarea viilor

Până la 17 Ianuarie 1933, toți proprietarii de vie trebuie să facă la primărie următoarele înștiințări: 1) locul unde este așezată via; 2) cât pământ are plantat cu vie; 3) ce soi de vițe are plantate; 4) ce vârstă are via și 5) ce lipsuri are în vie. Toate acestea se cer pentru ca să se știe câtă viță este în țară.

Ingrășarea porcilor cu orz

În Anglia s'au făcut încercări pentru îngrășarea porcilor cu urluiala de orz. Așa de pildă într'o crescătorie de porci s'a putut ajunge în urma unei hrăniri regulate cu urluiala de orz la o creștere în greutate de aproape 70 kgr. de cap de purcel în vreme de 140 de zile. De aici putem înțelege că îngrășarea cu orz urluit se poate face într'un timp foarte scurt și reușește foarte bine.

Redactor: IULIU MAIOR.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Zeppelinul

Toată lumea știe, că zeppelinul este o mare mașină sburătoare, care a trecut odată și prin țara noastră. Aceasta mașină sburătoare, până acum a făcut 290 de călătorii, a mers 530 mii de kilometri, a dus 1218 persoane, 2745 kilograme de scrisori și 2021 kilograme mărfuri.

Parohia min. rom. unită Petrila-Lonea j. Huned

No. 75—1932.

Concurs

„Cu terminul de 15 Decembrie se publică concurs pentru ocuparea postului de cantor la biserica română unită din Lonea (Valea Jiului) jud. Hunedoara.

Emolumentele împreunate cu acest beneficiu sunt:

1. Salar lunar de 400 Lei cassa bisericii din Lonea.
2. Cuartir în natură dela Societatea Misionară, luminat și eventual și încălzit.
3. 1/4-a parte a stolelor obicinuite în parohie.

4. Dacă va face serviciu și în filia Petrila va avea și dela biserica de acolo un onorar de Lei 200 lunar.

5. Întrucât petentul ar fi din regiunea Văii Jiului, ori fiind chiar din altă regiune dar a lucrat vreodată la minele din Valea Jiului poate spera și plasarea sa în ceva serviciu la Minele „Lonea“.

Doritorii a ocupa acest post, deodată cu cererea, vor înainta Oficiului Parohial român unit din Lonea (p. u. Petrila, jud. Hunedoara) și copia diplomei cantonale, ori cel puțin a decretului protopopesc de numire și un Certificat de buna purtare dela parohul local ori dela protopopul competent, iar întruna din duminicile ori sărbătorile apropiate se vor prezenta și la biserica din Lonea spre a-și arăta dexteritatea în cântarea bisericăscă după melodiile grecești obicinuite la Blaj“.

Virgil Pop

paroh român unit
protopop onorar

118 (1—1)

Publicațiune

Să aduce la cunoștință generală, că crijma comunei Sâncel să dă în arândă în 22 Dec. 1932. Condițiunile să pot vedea la primărie. Sâncel, la 23 Nov. 1932.

M. GASPAR
notar

T. VINTILA
primar

117 (1—1)

Calendarul dela Blaj

pe 1933

Cetitorii gazetei noastre să știe că se află sub tipar și va ieși în curând

Calendarul dela Blaj pe 1933

cu material foarte bogat și felurit, pe înțelesul tuturor. Vom avea în acest calendar și o mulțime de chipuri interesante, din țară dela noi și din toată lumea.

Prețul va fi pentru toate pungile, potrivit cu lipsurile de azi

Nimeni să nu-și cumpere alt calendar, decât pe cel dela Blaj, care este o veche cunoștință a cetitorilor de prin sate.